

Udvalg iforveien vil gjøre sig fortrolig med den Tanke, at hvis vi overhovedet skulde kunne komme til noget Resultat, maatte det vise sig villigt til at tage meget alvorlige Hensyn til Regjeringens Forslag, vil være forjævede, men skulde Majoriteten af Udvalget fremdeles være af den Formening, at den i sine Lønningsløst har vist en overordentlig Imødekommelse mod Regjeringens Fordringer, en overordentlig Velvillie imod de paa-gjældende Funktionærer, tror jeg ganske vist, at det vil være unyttigt at gjøre Forsøg paa gjennem en videre Forhandling at komme til en Overenskomst. Et æret Medlem nævnte Noget, som jeg stal gjentage, men som ikke er af afgjørende Betydning. Det var en Antydning af, at vi i denne Henseende staa ganske fælgelig, idet disse Embedsmænd i andre Lande ere lønede paa en fuldstændig anden Maade. Hvis ærede Medlemmer have gjort sig bekendte med, hvad jeg tror, jeg har givet dem Leilighed til, hvorledes Lønningsforholdene ere i Sverrig, ville de se, hvilken overordentlig stor Forskjel der er paa de Lønningsvilkår, der bydes Telegrafvæsenets Funktionærer der, og dem der her bringes i Forslag.

Det ærede Mindretal har stillet Ændringsforslag, der aande en større Velvillie mod Telegrafinstitutionen, og jeg paaskjønner det velvillige Einbælg, der der er kommet frem. Jeg vil ikke sige, at jeg vil kunne gaa ind paa de Sætter, det har opstillet, men jeg vil betragte det som et Tegns paa, at man var nærmere ved en Overenskomst med Hensyn til dette Lovforslag, hvis det ærede Thing vilde vedtage disse Ændringsforslag, hvilket jeg tilraader. Jeg maa derimod bestemt fraraade at vedtage de Forslag, der ere fremkomne fra det ærede Flertal. Jeg tilraader altsaa at vedtage Mindretallets Forslag. Forsaavidt man ikke, hvad jeg anser for usandsynligt efter den Betænkning, der er afgiven af Flertallet, vil gaa ind paa Regjeringens Forslag, som det foreligger, vil jeg som sagt anse det som et Tegns paa, at der er en Mulighed for en Overenskomst, hvis det høie Thing vil vedtage de Ændringsforslag, der ere fremkomne fra Mindretallet.

Ordføreren (Steenstrup): Ja, jeg kan jo ikke negte, at der er noget Uforklarligt i denne Indblanding af Dyrtidstillæg. Allerede fra Begyndelsen af, da Forslaget forelaa, var det noget Mærkeligt at lægge et paa Finansloven for 4—5 Aar tilbage bevilget Tillæg til Grund for de faste Lønninger, men det kan jeg dog forstaa. Men efterat denne Lov er bleven forkastet, kan man vel sige, eller idetmindste ikke bleven vedtaget, og den er bleven behandlet paa den Maade, som den er, kan jeg ikke indse, at man kan gaa ud fra det tidligere bevilgede Dyrtidstillæg, som et fast Udgangspunkt for Lønningerne. Hvorledes man frem-

tidig vil stille sig overfor Dyrtidstillæg, hvad man vil gjøre ved dem, hvorledes de skulde blive, og hvornaar de ville komme, er jo aldeles uberegneligt, og altsaa er det: i en fast Lønningslov at gaa ud fra et saadant Udgangspunkt, som man har forladt, i mine Dine ikke holdbart, saa meget mindre, som man Dagen efter, at en saadan Lov var bleven vedtagen, meget godt kunde risikere et Dyrtidstillægsforslag, som indbefattede ogsaa disse Embeds- og Bestillingsmænd, hvis Forhold vare blevene ordnede ved den nye Lønningslov. Fordi den tidligere Dyrtidstillægsløst gik ud fra, at de Embeds- og Bestillingsmænd ikke skulde tages i Betragtning, som nylig havde faaet bevilget Lønninger, er det ikke givet, at en ny Dyrtidstillægsløst ikke kunde omfatte alle mulige Embeds- og Bestillingsmænd (Afbrudelse af S. 4). Det ærede Medlem ler, men hvor er den Mulighed ubeløst? Og dersom man ogsaa vil sige, at det ikke er sandsynligt, saa vil jeg svare: hvorledes kan man da gaa ud fra den Basis her ved dette Lønningslovsforslag uden at lægge analogisk den samme Basis til Grund for de andre Lønningslove? Det er jo umuligt. Hvad dernæst Stillingen i Sverrig angaar, vil jeg gjerne indrømme, at Telegrafisterne i Sverrig ere meget splendibt afslagte, men det er naturligvis — uden at jeg dog kan sige at være nøie kjendt med disse Forhold — ikke alene Tilfældet med Telegrafisterne. Jeg kan ikke tro, at det er alene Telegrafisterne, der ere saa heldig stillede, det gjælder ogsaa baade Post- og Tolkeembedsmænd, og i det Hele ere Embedsmændene jo bedre afslagte i Sverrig. Vil man derfor i Danmark gjøre Undtagelser med Hensyn til Telegrafisterne af Hensyn til Tilstanden i Sverrig, saa bliver man nødsaget til at gjøre Forandring ogsaa med Hensyn til de andre Embedsmænd, altsaa denne Sammenligning, hvor meget Tiltalende der end kan være ved den, kan umulig holde Stik ved Lønningslovens Behandling under danske Forhold. Den høitærede Minister kom ogsaa i sine Exempler til at anføre Noget, som mere er tilsyneladende slaaende end egentlig betydende; thi at der i dette Dieblit kun er to Telegrafister, som kunne faae Fordel af de 600 Kr., siger jo ikke Noget, da der maasse om et Par Aar kan komme nogle og tyve og maasse om endnu et Par Aar 40; thi man maa jo huske paa, at denne Institution i det Hele er ny. I Institutionens Begyndelse var der ingen gamle Telegrafister, da vare de alle unge, men der vil komme en Tid, da de alle ere gamle, og om ikke længe ville de alle være halvgamle og altsaa faae megen Nytte af dette Alderstillæg. Og selv om der kun var 7 Dvortelegrafister, som ville have Nytte af Alderstillægget, saa er det dog begribeligt, at hvis det Forslag bliver vedtaget, som er stillet af 4 ærede Medlemmer, hvortil Høiremindretallet vel slutter sig, saa vil Halvdelen af Dvortelegrafister jo faae 200 Kr. forlods, og saa